

POPP, MIHAI

n. 28 decembrie 1881, Căuș, jud. Satu Mare

d. 1 februarie 1935, Odoreu, jud. Satu Mare

A fost fiul lui Samuilă Popp și Maria Sopronyi. S-a remarcat printre reprezentanții intelectualității sătmărene servind ideea națională. Diploma de avocat a obținut-o la Târgu Mureș în 25 mai 1912.

Odată cu începerea Primului Război Mondial a fost mobilizat în armata austro-ungară la vârsta de 33 de ani și trimis pe frontul din Galizia. A fost demobilizat în anul 1918 cu gradul de căpitan. În toamna aceluiași an s-a implicat în evenimentele premergătoare unirii fiind delegat la Alba Iulia din partea cercului electoral al orașului Satu Mare.

După unirea de la 1 decembrie 1918, în anul următor, la 26 aprilie 1919 Consiliul Național Român comitatens din Satu Mare după o discuție cu generalul A. Constantinidi, comandantul Diviziei II Cavalerie, l-a numit, provizoriu șef al Poliției orașului Satu Mare.

Între anii 1923-1934 a fost jurisconsultul Băncii „Casa Noastră” din Satu Mare, dar în paralel a avut deschis în oraș un cabinet de avocatură împreună cu avocatul Titu Demian. Din data de 3 iunie 1923 a devenit membru al Consiliului Baroului.

S-a implicat și în viața politică a statului fiind ales în două legislaturi deputat în Parlamentul României Mari.

În anul 1933 se îmbolnăvește și merge la tratament în Cehoslovacia și Ungaria. A decedat doi ani mai târziu în conacul său din Odoreu, unde a fost și înmormântat. La 20 octombrie 1936 a fost exhumat și depus în capela familiei Popp din Satu Mare.

Pentru activitatea desfășurată a fost decorat cu „Steaua României” în grad de ofițer și comandor.